

Fra: Eirik Berntsen
Sendt: tirsdag 21. juni 2022 11:10
Til: Øyvind Hosøy
Emne: SV: Forespørsel om et fysisk møte på bakgrunn av ny informasjon i sak 21/1900-22/21918- gbnr 11/84 Hølleland

Hei,

Kommunen ser det ikke som hensiktsmessig med ett møte i denne saken. Du har fått tilfredsstillende veiledning tidligere.

Dersom du ønsker saken realitetsbehandlet, må du sende inn en ny søknad. Søknaden må oppfylle manglende som er opplyst i avvisningsbrevet:

«1. Skisser av tiltaket som syner omfanget av opparbeidinga som er tenkt. På skissene må eventuelle fyllingar og skjeringar visast, jf. forutsetningsvis pbl. §21-2 og SAK §5-4 tredje ledd bokstav m) samt pbl. §21-4.

2. Ei vurdering av kva konsekvensar framføring av veg vil kunne få for vatn og avlaup i området, jf. forutsetningsvis pbl. §21-2 og SAK §5-4 tredje ledd bokstav n) samt pbl. §21-4.

3. Privatrettslege tilhøve ved søknad om dispensasjon, dokumentert rett/sannsynleggjort rett til å etablere tilkomstveg på annan manns grunn, jf. pbl. §21-6 og §21-4.»

Dersom du reiser sak for jordskifteretten, og vedlegger dette søknaden, må søknaden oppfylle mangel 1 og 2.

Mvh

Eirik Berntsen | Avdelingsleiar, Miljø og tilsyn

Telefon: 45 33 02 77

Innbyggjarservice: 56 37 50 00

www.alver.kommune.no



ALVER
KOMMUNE

Frå: Øyvind Hosøy <ohosoy@online.no>

Send: søndag 19. juni 2022 22:08

Til: Postmottak Alver <post@alver.kommune.no>

Kopi: Tone Margrethe Bærland Furustøl <tone.furustol@alver.kommune.no>

Emne: Forespørsel om et fysisk møte på bakgrunn av ny informasjon i sak 21/1900-22/21918- gbnr 11/84 Hølleland

Hei,

Bakgrunnen for denne forespørselen er følgende oppsiktsvekkende informasjon på side 3 i Statsforvalteren sitt vedtak (vedlagt her), som stadfester kommunens avvisningsvedtak, sitat (mine uthevninger):

"Vi viser for ordens skyld at den endringen som er kommet i plan- og bygningsloven § 21-6 andre ledd i mai 2021s ikke gjør seg gjeldende i denne saken, fordi Alver kommune har tatt stilling til privatrettslige forhold. Det er derfor klagerett på avvisningsvedtaket.

Det følger videre en ny endring av plan- og bygningsloven § 21-6, jf. første ledd tredje setning. **Det følger av denne delen av bestemmelsen at kommunens plikt til å avvise saken ikke gjelder der det er reist sak for jordskifteretten om det privatrettslige forholdet.**

Konsekvensen av dette er at dersom det er reist sak for jordskifteretten, skal kommunen realitetsbehandle søknaden etter plan- og bygningsloven. Kommunen skal i et slikt tilfelle bare ta stilling til forholdet etter plan- og bygningsloven, og vurderingen og avgjørelser knyttet til privatrettslige forhold skal overlates til jordskifteretten. **Denne bestemmelsen kommer heller ikke til anvendelse i denne saken, fordi det ikke er reist sak for jordskifteretten."**

I fotnoten nederst på siden står det at denne endringen: **"Trer i kraft snart, ingen overgangsbestemmelser».**

Nå skurrer det virkelig:

Ettersom søknadene om dispensasjon fra plankravet og byggeforbudet i strandsonen ble sendt inn til kommunen henholdsvis den 10. mars 2021 og 23. februar 2021 og ble behandlet tidligst i august 2021 (som en søknad), var det god anledning til å gjøre søker oppmerksom på denne lovendringen av mai 2021. Jeg kunne da trukket søknaden, søkt på nytt og ikke vært nødt til å vente på et eventuelt dispensasjonsvedtak for å kreve veirett for Jordskifteretten. Istedenfor kunne byggesaken og jordskiftet vært prosessert parallelt i tid og dermed spart minst ett år. Og det ville ha vært lettere å forstå og akseptert prosessen.

En slik besparelse eller økt produktivitet er vel bakgrunnen for lovendringen?

Dette trenger en avklaring, og det må skje ansikt til ansikt. For nå må jeg komme videre og ta et valg blant de mulighetene som jeg gjorde rede for i mitt svarbrev til saksbehandler Tone Furustøl av 23.mars 2022, der jeg blant annet skriver:

"Alternativet med å søke på nytt krever et jordskifte eller en ordinær rettslig avgjørelse om veiretten, men et eventuelt medhold forutsetter at kommunen har gitt dispensasjon, slik søknaden om dispensasjon er begrunnet. Det er altså denne kommunen nå avviser, med den konsekvens at jeg i praksis fratras en basal rettssikkerhet. Dette er selvsagt uakseptabelt, og det er direkte uansvarlig av kommunen å agere som om den ikke har noe handlingsrom til å ivareta denne retten. Riktignok har kommunen gardert seg ved at den «subsidiært» vil avslå dispensasjon selv med vegrett, som jo må bety at selv med en ny søknad, uten « mangler», vil den bli avslått."

Slik var altså min oppfatning før jeg fikk den nye informasjonen etter at løpet var kjørt. Likevel påstår Statsforvalteren at kommunen har oppfylt sin informasjons- og veiledningsplikt!

Valget om en reguleringsplan avkrever også en avklaring og et svar på de spørsmålene jeg har stilt i brevene til Statsforvalteren, se vedlegg.

Hører fra dere snart.

Mvh,

Øyvind Hosøy

917 87 004

ohosoy@online.no